

Motion till riksdagen 2013/14:N311

av **Karin Nilsson (C)**

Fördelningen av det regionala utvecklingsanslaget bör ses över

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om behovet av en ordentlig genomlysning av fördelningen av det regionala utvecklingsanslaget (1:1) till landets länsstyrelser, regioner och regionförbund, vilken måste vara transparent, bidra till tillväxt, regionförstörande samarbeten och större arbetsmarknadsregioner och vara flexibel över tid.

Motivering

Regeringens fördelning av det regionala utvecklingsanslaget (1:1) till landets länsstyrelser, regioner och regionförbund upplevs i dag väldigt godtyckligt. Nivån på de miljonstöd som en gång kan ha haft en välgrundad destineringsfunktion, fungerat som en akut stödåtgärd, eller varit en vänskapsrelaterad sådan mellan partivänner, hänger kvar vid de län där de en gång hamnat och är ett arv från långt tidigare regeringar.

Statsbidragens betydelse, och förväntan på dess funktion som smörjmedel i en utvecklingsprocess, kom på skam när Sverige hamnade i en lågkonjunktur. Län som tidigare haft en stark arbetsmarknad, med låg arbetslöshet, och därför utan knut tvingats acceptera att de år efter år tilldelats en väldigt liten del av potten för det regionala utvecklingsanslaget, hade plötsligt landets högsta antal varslade och uppsagda arbetare och konkursade företag. Att i denna situation förmå något annat län att frivilligt lämna ifrån sig en bit av sin tilldelning tycktes omöjligt för regeringen att åstadkomma.

I vårpropositionen 2013 tillförde regeringen en extra förstärkning till insatser för regional tillväxt om totalt 80 miljoner kronor, fördelade på 2013 och 2014. Satsningen, 5 miljoner kronor per år, gick till de län som drabbats särskilt hårt av konjunkturnedgången: Blekinge, Skåne, Värmland, Kronoberg, Gävleborg, Kalmar, Västmanland och Södermanland.

Fel! Okänt namn på

Men trots det tillfälliga anslaget är Kronobergs län fortfarande en av de stora förlorarna i det system som tillämpas i dag. Med ett regionalt utvecklingsanslag på 17 miljoner kronor, jämfört med Blekinges 38 miljoner och Kalmars 42 miljoner kronor, kan man luras att tro att Kronobergs län kan utvecklingsatsa nästan hälften av vad de andra två länen kan göra. Men tyvärr är skillnaden större än så. Om länet haft bättre tillgång till pengar för medfinansiering av olika utvecklings- och forskningsprojekt skulle man däri-genom kunna flerdubbla resurserna och i större utsträckning även samverka i projekt med grannlänen. Under senare år har riktlinjer för stöd från bl.a. centrala verk som Vinnova och Nutek och EU:s fonder och program i allt högre grad betonat samverkan i större regioner, över läns- och regiongränser.

Det faktum att Kronobergs län i jämförelse med t.ex. Kalmar och Blekinge län, som är de län som vi oftast samarbetar med, har ett så lågt regionalt anslag har lett till att flera länsöverskridande satsningar inte har kunnat genomföras i den utsträckning som de ursprungligen var tänkta, eller inte kunnat genomföras alls. Utvecklingsanslaget ska dessutom tillsammans med anslag från kommunerna bidra till medfinansiering av olika infrastruktursatsningar. Kommunerna i Kronoberg har en traditionell företagsstruktur, med stor andel exportberoende industriföretag. Minskad försäljning under lågkonjunkturen har lett till färre arbetstillfällen och därmed minskade skatteintäkter, vilket påverkat kommunernas förmåga att ekonomiskt medverka i de satsningar som regionförbundet måste göra för att få del av statliga anslag.

De problem jag beskriver visar på behovet av att skapa ett öppet, ärligt, rättvist och förutsägbart fördelningssystem som kan tillämpas som ett dragspel, då landets olika regioner står inför en förändrad arbetsmarknad och har styrkta behov av stöd. Med den, sedan decennier låsta fördelning som tillämpas i dag, är det alltid samma län som brottas med att få pengarna att räcka och befaras halka efter mer och mer för vart år som går.

Jag vill med denna motion göra regeringen uppmärksam på behovet av en ordentlig genomlysning och revidering av grunderna för fördelningen av det regionala utvecklingsanslaget (1:1) till landets länsstyrelser, regioner och regionförbund. Fördelningen måste vara transparent, bidra till tillväxt, regionförstörande samarbeten, större arbetsmarknadsregioner och vara flexibel över tid.

Stockholm den 2 oktober 2013

Karin Nilsson (C)